

nævnte Tilfælde, hvor begge Ting ere blevne enige om at yde en Bevilling ved en Anmærkning paa Finansloven og derved foretage Forandring i den paagældende Lov. Jeg kender dem, for jeg har jo hele Listen nede fra Folketinget, alle disse Tilfælde ere ogsaa nævnte af Ministeren dernede. Men der er slet ingen af dem, der ligner denne Anmærkning her, hvor man tager 900,000 à 1 Mill. Kr., som man, om jeg saa maa sige, har bevilget andre Mennesker. Det er noget ganske usædvanligt. I øvrigt skal jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at der blev ikke sagt, hvornaar disse Afvigelser have fundet Sted. Naar jeg hævder for Landstinget Retten til at have Indfyldelse paa saadant, saa gør det jo en Forskel, om det sker under et Ministerium af Landstinget eller under et Ministerium, som vi ere i Opposition til. Det er netop af Hensyn til Landstinget, vi ville have Adgang til at være medbestemmende. En saadan Forandring som denne tror jeg rigtignok ikke det vil være den højtærede Finansminister muligt at paavise noget Sidestykke til. Jeg har ikke sagt — det vil ogsaa Referatet vise, det er i øvrigt ikke nogen stor Ting —, at det var noget nyt; vi kende jo nok til, at man i en Lov forandrer en Bestemmelse i en anden Lov. Men jeg har sagt, at naar den højtærede Minister var kommen frem med et særligt Forslag om Kultoldens Opretholdelse i de kommende 6 Aar, saa vilde han samtidig have kunnet tilføje de andre Forandringer i Toldloven, som han nu foreslaar paa andre Love, og det tror jeg ganske vist, den højtærede Minister er enig med mig i, at det dog er bedre at have det som Tillæg til Toldloven end at have det staaende paa forskellige Love. Det har den højtærede Minister heller ikke udtalt noget som helst imod. Men naar man dog skulde have en Tilføjelse til Toldloven, vilde jeg altsaa finde det rigtigt, at man tog alle Forandringer i Toldloven der i Stedet for at putte dem hen paa 3 forskellige Steder, hvoraf det ene Sted er Finansloven.

Mine Udtalelser om midlertidige Finanslove gik jo ud fra den Forudsætning, at den højtærede Minister vilde foretrække at faa en bedre udseende Finanslov og en rigtigere Finanslov end den her foreliggende, naar han kunde faa det ved at vente en kort Tid, og det kunde altsaa haabes, at der ved Hjælp af en midlertidig Lov i Virkeligheden vilde blive lagt et Pres paa dem, der beskæftige sig med Skattelovene, for at sætte Ministeren i Stand dertil. Men af den højtærede Ministers Udtalelser nu hører

jeg, at han ikke gerne vil gaa den Vej, og saa er det rigtigt, som han formoder, at vi ville arbejde under den anden Forudsætning. Saa faa vi jo se, om Finansudvalget kan blive færdigt og blive enigt med Folketinget i den Tid, som er tilbage. Hvis det ikke lykkes, saa maa den højtærede Finansminister eller den højtærede Regeringschef jo nødvendigvis fremkomme med Forslag om en midlertidig Finanslov.

Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes) vilde hævde, at Landstinget ikke skulde have Ret, altsaa endnu mindre Pligt, til at gennemgaa Finansloven, saa at de Klager over, at Finansloven kom for sent herop, som ere fremsatte i adskillige Aar, være urimelige. Hvis nu det ærede Medlem havde Ret i denne sin Grundbetragtning, ja, saa vilde det jo ogsaa være ganske urimeligt at fremsætte nogen Klage i den Henseende. Saa vilde man være meget mere tilbøjelig til at beklage, at Finansloven overhovedet kom herop, for saa vilde det jo blot sige, at dette høje Ting kun skulde skrive under paa Finansloven og tage Ansvar for Finansloven o. s. v., men uden at have noget som helst med den at gøre. Men det ærede Medlem har ikke Ret. Jeg kan jo ikke vide, hvor mange Meningsfæller det ærede Medlem har her i Tinget, hvor mange Landstingsmænd der vil lade sig tildele denne Rolle — ikke just som Oppasser — men som Registrator, for andet er det jo ikke. Derimod ved jeg, at der ikke er noget Medlem af de konservative Partier her i Salen, der vil godkende det ærede Medlems konstitutionelle Opfattelse paa dette Punkt. Den højtærede Finansminister, som det ærede Medlem paabe- raaber sig, vil det jo heller ikke; thi han henviser ligefrem Landstingets Finansudvalg til at følge godt med Forhandlingerne i Folketinget fra deres første Dag. Hvis han mente, at det slet ikke kom os ved, hvorfor skulde han saa henvise os til at følge Finansdebatten i Folketinget fra dens Begyndelse for derigennem at bøde paa den korte Tid, han selv indrømmer der levnes os? Nej, der er i den Henseende en virkelig betydelig Forskel paa det ærede Medlems Opfattelse og min, og jeg haaber, der er lige saa stor Forskel mellem hans Mening paa dette Omraade og den Opfattelse, et aldeles overvejende Antal af dette høje Tings Medlemmer har. Ellers synes jeg rigtignok, det bliver en meget tarvelig Rolle, vi komme til at spille. Det kan være slemt nok endda. Denne Overmagt fra Landstingets Side, som der tales saa meget om,